

Ngày 17 tháng 6 năm 2024

2 Ti-mô-thê 4:12

Chủ đề: *Ta đã sai (cử) Ti-chi-cơ sang thành Ê-phê-sô - And Tychicus have I sent to Ephesus.*

Trong tâm: Đức Thánh Linh đã dùng sứ đồ Phao-lô làm người truyền giảng Tin-Lành cho các dân ngoại và Chúa cũng sai những người được Ngài chọn để cùng làm việc với sứ đồ Phao-lô, trong số đó có Ti-chi-cơ (*Tychicus*) là một người giữ chức vụ truyền giáo được Lời Chúa chép là một **tôi tớ trung thành của Chúa** (Ê-phê-sô 6:21), cùng với Trô-phi-m là người cùng quê với Ti-chi-cơ ở xứ A-si, là những người đồng hành với sứ đồ Phao-lô từ xứ Ma-xê-đoan cho tới Giê-ru-sa-lem (Công vụ các sứ đồ 20:4). Sứ đồ Phao-lô nhắc cho Ti-mô-thê nhớ và nhận biết những người có thể tin cậy, cùng hiệp một mà hầu việc Đức Chúa Jê-sus Christ khi sứ đồ Phao-lô đã trở về với Đức Chúa Jê-sus Christ trên thiên đàng. Sự nhận biết những người được Đức Thánh Linh xúc dầu là một điều kiện quan trọng giúp cho những người tin Chúa có lòng tin quyết để tiếp nhận, giúp đỡ, tạo điều kiện để Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời được rao giảng ra, vì không phải hết thảy những nơi mà người ta gọi là Hội Thánh, hoặc những người xưng mình là mục sư, thì sẽ là Hội Thánh thật của Đấng Christ, bởi vì Đức Chúa Jê-sus Christ đã cảnh báo rằng: **Vì nhiều christ giả và tiên tri giả sẽ đứng lên, làm những dấu lớn, phép lạ, nếu có thể được thì họ cũng đến dỗ dành chính những người được chọn.** Đức Chúa Jê-sus Christ cũng ban cho các tôi tớ thật của Ngài và qua các tôi tớ thật của Đức Chúa Jê-sus Christ mà những người tin Chúa sẽ nhờ các dấu hiệu không thể giả mạo được mà nhận biết ai là tôi tớ của Đấng Christ và ai là giáo sư giả và tiên tri giả: **Hãy coi chừng tiên tri giả, là những kẻ mang lối chiền đến cùng các người, song bề trong thật là muông sói hay cắn xé. Các người nhờ những trái nó mà nhận biết được. Nào có ai hái trái nơi bụi gai, hay là trái và nơi bụi tật lê? Vậy, hễ cây nào tốt thì sanh trái tốt; nhưng cây nào xấu thì sanh trái xấu. Cây tốt chẳng sanh được trái xấu, mà cây xấu cũng chẳng sanh được trái tốt. Hễ cây nào chẳng sanh trái tốt, thì phải đốn mà chum đi. Ấy vậy, các người nhờ những trái nó mà nhận biết được.** Trái mà Chúa Jê-sus đã nói đây không phải là các phép lạ, mà là những lời được nói ra từ môi miệng của người ta, vì ma quỷ biết loài người xác thịt luôn lấy các phép lạ để làm tiêu chuẩn để cho rằng những người đó là tôi tớ của Đức Chúa Jê-sus Christ! Các phép lạ không phải là trái của sự sống, bởi phép lạ không thể khiến linh hồn người ta được tái sanh hay là được nên thánh, cùng không phải là bánh và nước hằng sống nuôi dưỡng linh hồn loài người. Chỉ có Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, là Lẽ thật mới khiến linh hồn người ta được sự sống lại mà thôi. Ma quỷ không thể làm giả được Lẽ thật, vì Lẽ thật là sự sáng thật của Đức Chúa Trời. Chỉ những tôi tớ thật của Đấng Christ, có Đức Thánh Linh ở cùng thì mới sở hữu được Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà thôi và đó chính là trái của cây sự sống đời đời vậy.
Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 7; Giảng 7, Công vụ các sứ đồ 20; Ê-phê-sô 6;

Ngày 18 tháng 6 năm 2024

2 Ti-mô-thê 4:13

Chủ đề: *Khi con sẽ đến, hãy đem áo choàng mà ta để lại tại nhà Ca-bút..., cùng những sách vở nữa, nhất là những sách bằng giấy da.*

Trong tâm: Mặc dù sứ đồ Phao-lô biết kỳ qua đời của ông hầu gần, nhưng ông không quan tâm đến điều đó, mà những sự mà Đức Chúa Trời đã tỏ ra cho các tôi tớ thánh của Ngài và được chép xuống trong các sách được chép bằng giấy làm bằng da thú là quý hơn mọi thứ khác, vì Lời của Đức Chúa Trời có giá trị đến đời đời cho linh hồn của những người được Đức Chúa Trời chọn và chính Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã phán rằng: **Này là giao ước mà Ta sẽ lập với nhà Y-sơ-ra-ên sau những ngày đó. Ta sẽ đặt luật pháp của Ta trong bụng chúng nó và chép vào lòng. Ta sẽ làm Đức Chúa Trời chúng nó, chúng nó sẽ làm dân của Ta.** Nhiều người tin có Đức Chúa Trời và người ta chú ý nghe và thuộc Kinh Thánh mà cho rằng Chúa sẽ ban phước cho họ! Người ta đã làm như vậy trải nhiều đời mà họ không biết rằng, người ta không thể xem các bộ phim về thể thao, tập thể hình mà họ có được thân thể khỏe mạnh như các vận động viên trong phim. Cũng vậy, linh hồn người ta không thể nào được sự sống lại vì thân thể xác thịt của người đó thuộc Kinh Thánh. Vì Chúa Jê-sus đã phán: **Sao các người gọi Ta: Chúa, Chúa, mà không làm theo Lời Ta phán? Ta sẽ chỉ cho các người biết kẻ nào đến cùng Ta, nghe Lời Ta, và làm theo, thì giống ai. Kẻ ấy giống như một người kia cất nhà, đào đất cho sâu, xây nền trên vầng đá: nước tràn lan, dòng nước chảy mạnh xô vào nhà đó, nhưng không xô động được, vì đã cất chắc chắn. Song kẻ nào nghe Lời Ta mà không làm theo, thì giống như một người kia cất nhà trên đất không xây nền: dòng nước chảy mạnh xô vào nhà đó, tức thì nhà sụp xuống, và sự hư hại lớn lao.** Giê-hô-Va Đức Chúa Trời sẽ đãi người ta tùy theo điều lòng người ta ao ước. Nếu lòng người ta chỉ là những sự ích kỷ, những sự ham muốn cho xác thịt mình, thì họ sẽ nhận được những sự đó và hậu quả của những sự đó không thể khiến linh hồn người ấy được sự sống lại và sự sống đời đời. Vì Lời Chúa có chép: **Chớ mang ách chung với kẻ chẳng tin. Bởi vì công bình với gian ác có hiệp hiệp nhau được chăng? Sự sáng với sự tối có thông đồng nhau được chăng? Đấng Christ và Bê-li-an nào có hòa hiệp chi, hay là kẻ tin có phần gì với kẻ chẳng tin? Có thể nào hiệp đền thờ Đức Chúa Trời lại với hình tượng tà thần? Vì chúng ta là đền thờ của Đức Chúa Trời hằng sống, như Đức Chúa Trời đã phán rằng: Ta sẽ ở và đi lại giữa họ; Ta sẽ làm Đức Chúa Trời của họ, và họ làm dân Ta.** Hãy tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, không phải là thuộc Lời Chúa trong trí, nhưng là để Luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời cai trị linh hồn mình
Kinh-Thánh tham khảo: Giê-rê-mi 31; Lu-ca 6; 2 Cô-rinh-tô 6;

Ngày 19 tháng 6 năm 2024

2 Ti-mô-thê 4: 14-15

Chủ đề: *A-léc-xan-đơ; thợ đồng, đã làm hại ta nhiều lắm; tùy theo công việc hấn, Chúa sẽ báo ứng....*

Trong tâm: Bất cứ nơi nào, khi Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời được công bố ra, thì tại đó sẽ những sự phản ứng hoặc tích cực, hoặc tiêu cực, hoặc hăm hảm, nghĩa là sẽ có những người vui mừng khi kinh nghiệm được quyền phép thánh đặng tới thân thể và linh hồn mình được giải cứu, được chữa lành và được sự vui mừng. Hoặc sẽ có những người nghi ngờ và thờ ơ với những sự được bày tỏ ra bởi các tôi tớ của Đức Chúa Jê-sus Christ. Và cũng sẽ có những người phản ứng bằng thái độ, bằng lời nói chống nghịch lại Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời. những người hành động như vậy là bằng chứng về quyền lực của ma quỷ thể hiện ra trên thân thể xác thịt của những người đang bị chúng cầm buộc trong tội lỗi. Khi quyền phép của sự sáng thật, tức là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời được tỏ ra, sẽ khiến cho quyền lực của ma quỷ chao đảo và ma quỷ sẽ sử dụng những người đã bị chúng cầm buộc trong tội lỗi để chống lại những người được Đức Thánh Linh xúc dầu để tôn cao Luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời. Những người chống nghịch Đức Chúa Jê-sus Christ không phải là dân ngoại, mà lại là thầy tế lễ cả thượng phẩm dấu biết quyền phép mà Chúa Jê-sus đã làm cho La-xa-rô được sống lại đó là đến từ Đức Chúa Trời, nhưng họ vẫn quyết định giết Chúa Jê-sus, vì họ sợ người Rô-ma: **Các thầy tế lễ cả và người Pha-ri-si nhóm tòa công luận, bàn rằng: Người này làm phép lạ nhiều lắm, chúng ta tính thế nào? Nếu chúng ta để cho người làm, thì thiên hạ tin người, rồi dân Rô-ma sẽ đến diệt nơi này và cả nước chúng ta nữa. Nhưng một người trong bọn họ, tên là Cai-phe, làm thầy cả thượng phẩm đang niên, nói rằng: Các người chẳng biết gì hết! Các người chẳng xét rằng thà một người vì dân chịu chết, còn hơn cả nước bị hư mất. Và, người nói điều đó chẳng phải tự mình, nhưng bởi làm thầy cả thượng phẩm đang niên, người nói tiên tri về Đức Chúa Jê-sus sẽ vì dân mà chết; và không những vì dân thôi, mà cũng để nhóm con cái Đức Chúa Trời đã tản lạc lại làm một đoàn. Từ ngày đó, chúng lập mưu giết Ngài.** A-léc-xan-đơ là thợ đồng, cũng như thợ bạc vậy, chuyên làm các đồ người ta dùng để thờ lạy thần tượng hư không. Khi quyền phép của Lẽ thật được tỏ ra qua sứ đồ Phao-lô, khiến nhiều người tỉnh ngộ mà loại bỏ các thần tượng hư không, mà trở lại với Đức Chúa Trời. Những sự đó khiến hấn và đồng bộ bị thiệt hại về tiền bạc, nên chúng tìm cách hối lộ các quan cai trị thành phố mà vu cáo, mà bách hại những người rao giảng Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời, trong số những người bị bắt bớ đó có sứ đồ Phao-lô.
Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 12; Giảng 11; Công vụ các sứ đồ 23;

Ngày 20 tháng 6 năm 2024

2 Ti-mô-thê 4:16-17

Chủ đề: *Khi ta bệnh vực mình lần thứ nhất, chẳng có ai giúp đỡ; hết thấy đều lia bỏ ta. Nguyên xin điều đó đừng đổ tội về họ! Nhưng Chúa đã giúp đỡ ta và thêm sức cho ta, hầu cho Tin Lành bởi ta được rao truyền đây đây, để hết thấy dân ngoại đều nghe; ...*

Trọng tâm: Chúng ta đang hầu việc Đức Chúa Trời, Đấng công bình. Ngài là Đấng lạ lùng, sự mưu luận của Ngài là không thể dò và chúng ta phải nhận biết điều này, vì Chúa Jêsus đã phán: *Nếu ai hầu việc Ta, thì phải theo Ta, và Ta ở đâu, thì kẻ hầu việc Ta cũng sẽ ở đó; nếu ai hầu việc Ta, thì Cha Ta ắt tôn quý người.* Bất cứ điều gì đã xảy đến với Chúa Jêsus (khi Ngài thi hành chức vụ làm chứng cho Lẽ thật ở trên đất này), thì những người được chọn làm tôi tớ của Ngài cũng sẽ phải đồng chia sẻ với Ngài, là chịu sự bắt bớ vì cơ Danh Ngài và vì Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời, hầu cho những người được chọn đó cũng sẽ nhận được sự vinh hiển từ Đức Chúa Cha, là Đấng đã dùng Con một Ngài để thi hành chức vụ làm chứng và làm giá cứu chuộc loài người và những người nào vì cơ danh Chúa Jêsus mà chịu sự bắt bớ thì sẽ được phước, vì Chúa Jêsus đã phán: *Khi nào vì cơ Ta mà người ta mắng nhiếc, bắt bớ, và lấy mọi điều dữ nói vu cho các người, thì các người sẽ được phước.* Vậy nên người hầu việc chớ ngạc nhiên khi hoạn nạn, sự khó khăn xảy đến mà không thấy có ai bệnh vực mình! Ấy là vì Thánh Linh của Đấng Christ khiến cho điều đó xảy ra để thử thách chúng ta và nếu chúng ta bền lòng theo Chúa trong mọi sự thử thách như vậy, thì linh hồn chúng ta sẽ nhận được phần thưởng của Ngài, như Chúa Jêsus đã hứa với các môn đồ của Ngài: *Còn như các người, đã bền lòng theo Ta trong mọi sự thử thách Ta, nên Ta ban nước cho các người, cũng như Cha Ta đã ban cho Ta vậy, để các người được ăn uống chung bàn trong nước Ta, và được ngồi ngai để xét đoán mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên.* Chúa cho phép mọi sự được xảy ra đối với những người được chọn của Ngài, ấy là để những người được chọn biết trông cậy chỉ mình Ngài mà thôi, vì Ngài là Thánh, Ngài là chúa, Ngài toàn năng, còn hết thấy loài người đều bị hạn chế, nên chúng ta không thể trách ai được, như sứ đồ Phao-lô đã viết: *chẳng có ai giúp đỡ; hết thấy đều lia bỏ ta. Nguyên xin điều đó đừng đổ tội về họ!* Phần nhiều người đã cho rằng, khi chúng ta hầu việc Chúa, thì Chúa sẽ bảo vệ, sẽ bệnh vực chúng ta, nghĩa là những sự thuộc về xác thịt của chúng ta! Chính xác là Chúa luôn bệnh vực quyền lợi và duyên cơ của các tôi tớ Ngài, nhưng trước hết là trong thuộc linh, như sứ đồ Phao-lô đã làm chứng: *Nhưng Chúa đã giúp đỡ ta và thêm sức cho ta, hầu cho Tin Lành bởi ta được rao truyền đây đây, để hết thấy dân ngoại đều nghe; ta lại đã được cứu khỏi hàm sư tử. Khi chúng ta hầu việc Đức Chúa Jêsus Christ, hãy nhớ Lời Chúa đã phán: *Kìa, Ta sai các người đi khác nào như chiên vào giữa bầy muông sói. Vậy, hãy khôn khéo như rắn, đơn sơ như chim bồ câu..* Vậy, đừng sợ chi hết, vì các người quý trọng hơn nhiều con chim sẻ.*

Kinh-Thánh tham khảo: Thi Thiên 9; Ma-thi-ơ 10; Lu-ca 22;

Ngày 21 tháng 6 năm 2022

2 Ti-mô-thê 4:18

Chủ đề: *Chúa sẽ giải thoát ta khỏi mọi điều ác và cứu vớt ta vào trong nước trên trời của Ngài...*

Trọng tâm: Sứ đồ Phao-lô đã tỏ cho Ti-mô-thê biết điều mà những người hầu việc Chúa phải có, đó là đức tin và sự trông cậy vào quyền phép toàn năng của Đức Thánh Linh. Nghĩa là khi người hầu việc Chúa thi hành chức vụ, thì phải tập trung vào công việc mình đã được Đức Thánh Linh giao phó cho, còn sự bảo vệ, sự bệnh vực, sự nuôi dưỡng và duy trì chức vụ là do Đức Thánh Linh cai trị. Sứ đồ Phao-lô đã trông cậy hoàn toàn vào sự bảo vệ của Đức Thánh Linh khỏi những công việc ác của kẻ thù nghịch, là ma quỷ, hành động qua những người bị chúng cầm buộc, là những sự mà ma quỷ luôn tìm cách để hãm hại, giăng bẫy để ngăn trở, hoặc tìm cơ để kiện cáo những sự thuộc về xác thịt có liên quan đến sự cai trị của thế gian, hoặc các tập tục của loài người xác thịt tại những nơi mà những người hầu việc phải sống trong môi trường đó để rao giảng tin lành của Nước Đức Chúa Trời. Vì ma quỷ thuộc về sự tối tăm, mà sự tối tăm không thể thắng được và không thể đến gần sự sáng thật của Đức Chúa Trời, chính vì điều đó mà bất cứ nơi nào có Lẽ thật được bày tỏ ra, thì tại những nơi đó sẽ có những sự nổi loạn, là công việc của ma quỷ hành động trong những người mang danh là người tin Chúa, mang danh là tôi tớ Chúa, nhưng chưa được tái sanh (là những người không được Đức Thánh Linh chỉ định) mà bắt bớ, vu cáo. Nước Đức Chúa Trời không phải là một chính phủ hay là một tổ chức cầm quyền cai trị như loài người trong thế gian này, vì Nước Đức Chúa Trời chính là Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, là *nền tảng của quyền phép, sự cai trị, hoàng gia của Vua.* Vì Đức Chúa Trời dùng Lời hằng sống của Ngài để tạo nên muôn vật, cai trị muôn vật, ban sự sống và duy trì sự sống cho muôn vật. Để cứu chuộc loài người, ban sự sống lại và sự sống đời đời cho linh hồn loài người, thì Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời phải được rao giảng ra, không phải bởi các thiên sứ của Đức Chúa Trời, mà là chính những người được Đức Chúa Trời chỉ định và chọn từ trước khi sáng thế để làm công việc này, tức là những người đó phải là người làm chứng cho Lẽ thật, như Chúa Jêsus đã làm và như vậy, những người được chọn đó phải kinh nghiệm sự chết như hết thấy loài người đã vì tội lỗi của A-đam mà phải ngổi trong bóng của sự chết vậy. Những người được chọn đó sẽ được Đức Thánh Linh giải cứu ra khỏi quyền lực của sự chết hầu cho những người đó kinh nghiệm được quyền phép của Nước Đức Chúa Trời mà được sự sống lại và sẽ được sự sống đời đời khi người đó tiếp tục noi theo sự dắt dẫn của Đức Thánh Linh. Đó là điều mà sứ đồ Phao-lô đã làm chứng cho Ti-mô-thê biết: *Chúa sẽ giải thoát ta khỏi mọi điều ác và cứu vớt ta vào trong nước trên trời của Ngài.* Và ông ao ước cho mọi người sẽ được cứu vớt cho được vào Nước Đức Chúa Trời như ông đã được: *Nguyên xin sự vinh hiển về nơi Ngài muôn đời không cùng! A-men.*

Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 6; Mác 13; Giảng 3; 3 Giảng 1;

Ngày 22 tháng 6 năm 2024

2 Ti-mô-thê 4:19

Chủ đề: *Hãy chào thăm Bơ-rít-ca và A-qui-la, cùng người nhà Ô-nê-si-phô-rơ. Salute Prisca and Aquila, and the household of Onesiphorus.*

Trọng tâm: Bơ-rít-ca và A-qui-la là cặp vợ chồng từ Y-ta-li tới thành Cô-rinh-tô sau khi hoàng đế Claudius ra lệnh trục xuất người Do-thái (Y-sơ-ra-ên) ra khỏi Rô-ma, và hai người này trở thành Cơ-đốc nhân và giúp đỡ cho chức vụ của sứ đồ Phao-lô. Hai người này làm nghề dệt may lều trại và họ đã gặp sứ đồ Phao-lô lúc ông đang may lều trại tại Cô-rinh-tô. Qua chức vụ của Phao-lô mà hai người này đã trở thành người rao giảng tin lành và cùng với sứ đồ Phao-lô tới thành Ê-phê-sô. Tại Cô-rinh-tô, họ đã hướng dẫn A-bô-lô gia thêm sự hiểu biết về Tin-Lành của Đấng Christ và từ đó A-bô-lô cũng trở thành người giảng Tin-Lành cho những người ở tại Ê-phê-sô và Hội Thánh đã nhóm tại nhà của họ. Bơ-rít-ca và A-qui-la có ảnh hưởng lớn trong các Hội Thánh của dân ngoại và sau khi Hội Thánh được gây dựng tại Ê-phê-sô thì hai người này đã chuyển về Rô-ma. Sứ đồ Phao-lô đã rất cảm động về Bơ-rít-ca và A-qui-la, vì hai người đó đã hết lòng bảo vệ và liều mình vì ông, ngay cả ông gặp rắc rối bởi tay thợ bạc tên là Đê-mê-triô ở Ê-phê-sô (Công vụ các sứ đồ 19:23-41), hầu cho chức vụ của ông tiếp tục được hỗ trợ và qua họ mà Hội Thánh tại Ê-phê-sô có được bản sao của những chương cuối của sách Rô-ma do sứ đồ Phao-lô viết. Sứ đồ Phao-lô cũng nhắc tới Ô-nê-si-phô-rơ là một Cơ-đốc nhân ở Ê-phê-sô, vì Ô-nê-si-phô-rơ đã cố gắng tìm được nơi người ta giam giữ sứ đồ Phao-lô và ông đã không ngại và không hổ thẹn khi được làm bạn và liên kết với sứ đồ Phao-lô, là một người đang bị giam cầm trong nhà tù tại Rô-ma. Sứ đồ Phao-lô đã gửi lời chào thăm những người trong gia đình của Ô-nê-si-phô-rơ, như một lời khích lệ những người trong gia đình của ông, khi Ô-nê-si-phô-rơ không còn ở Ê-phê-sô nữa (có thể khi đó Ô-nê-si-phô-rơ đã qua đời). Sứ đồ Phao-lô muốn Ti-mô-thê quan tâm tới những người đã liều mình cho Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời được rao giảng ra qua chức vụ của ông, vì những người đó nhận biết sự cai trị của Nước Đức Chúa Trời mà Đức Thánh Linh đang hành động trong các các tôi tớ của Ngài trong các Hội Thánh thật của Ngài ở trên đất này và họ đã dâng hiến những gì họ có thể làm cho nước Chúa được vinh hiển.

Kinh-Thánh tham khảo: Công vụ các sứ đồ 18 & 19; Rô-ma 16;